

”I början kan det vara lite nervöst men jag som alltid varit pratglad kom snabbt över nervositeten och lärde känna människor från hela världen.”

Ingenting är omöjligt!

Emil åker som volontär till Sydamerika

Ett ökande antal ungdomar som fått cochleaimplantat som barn och därmed möjligheter att utveckla hörsel och talspråk visar nu vägen för vad som är möjligt om man är döv men hör med CI. Vi vet vilka markörerna är för att som Emil kunna åka på volontärresa ensam till Sydamerika med CI som enda hjälpmedel. Det handlar om engagerade föräldrar som visar på möjligheter, integrerad förskola och skola samt eget driv, grit eller jäkla anamma.

– I flera år har jag drömt om att åka ut på egen hand i världen, helt själv och oberoende av någon annan. Jag ville få en möjlighet att använda min kunskap i spanska men

också uppleva djur- och naturliv och gärna volontärarbeta då jag varit scout i hela mitt liv. Därför fastnade jag för Ecuador i nordvästra Sydamerika och efter månader med förberedelser och research var det äntligen dags för mig i början av januari att åka iväg på mitt livs äventyr.

Studenten, sabbatsår och resa

– När jag tog studenten från Sigrud Rudebecks i Göteborg 2018 var det självklart för mig att ta ett sabbatsår innan fortsätta studier i Industriell Ekonomi på Lunds Universitet. Jag extrajobbade så mycket jag bara kunde i kassan på en mataffär hemma i Lerum för att få ihop pengar till någon form av resa.

Men det var inte förrän förra året i september jag slutligen bestämde mig för Ecuador. Mina föräldrars reaktion till att jag skulle resa iväg till andra sidan jordklotet helt ensam och dessutom i Sydamerika var väl inte överentusiastisk. Dels på grund av den självklara oron för sitt barn utifrån ett säkerhetsperspektiv då många länder i Sydamerika har problem med kriminalitet och korruption. Det handlar också om att jag är döv och hör med hjälp av cochleaimplantat. Vad händer om de går sönder och jag är helt ensam? Eller om någon skulle få för sig att råna mig på dem? Det var många tankar som gick runt i deras huvuden. Inte kändes det bättre för dem, när jag berättade att jag skulle volontärarbeta ute i djungeln i Amazonas på ett djurcenter

i 3 veckor, helt avskuren från världen och utan elektricitet eller fungerande sjukvård!

Mina CI ger mig möjligheter inte begränsningar

– Jag har rest mycket tidigare och även mycket på egen hand med kompisar, så jag har aldrig sett mina CI som en begränsning. Såklart; det finns mycket mer att tänka på rent praktiskt men jag har alltid varit väl förberedd. En trygghet är bland annat att hyra extraprocessorer om ordinarie slutar fungera och alltid ha med extra tillbehör och en säkerhetslina vid fartfyllda aktiviteter. Det är väldigt viktigt att alltid ha med sig den elektriska avfuktaren eller fuktkapslar för att minimera att processorerna krånglar. Men mitt bästa tips är en keps eftersom den håller dem på plats, skyddar mot vattentänk och skyddar huvudet mot sol.

Äntligen bär det iväg

– En tidig morgon i början av januari var det äntligen dags för avfärd och efter ett tårfullt farväl på Landvetter flygplats (Göteborg) satte jag mig på flygplanet till Amsterdam och vidare till Quito, huvudstaden i Ecuador. När jag väl landade kände jag genast av höjdskillnaden då Quito är världens andra högst belägna huvudstad och ligger på 2850 meter över havet. När jag passerade igenom säkerhetskontrollen och tullverksamheten och märkte att ingen kunde prata engelska så fick jag friska upp min kunskap i spanska från gymnasiet. Jag hade bokat ett program som hette Travelling Classroom vilket innebar spanska lektioner i tre veckor fördelade på tre olika städer i Ecuador. På flygplatsen mötte jag andra ungdomar som också skulle läsa spanska i Quito.

Första veckan: lektioner i spanska samt sightseeing

– Första veckan spenderades med sightseeing och fullspäckt schema varvat med spanska lektioner på eftermiddagarna. Jag hade aldrig varit i Sydamerika tidigare och därför var det mycket nya intryck med en helt ny kultur på alla sätt och vis. Alla kände vi direkt att man sticker ut som västerlänning och vi höll alltid ett extra öga på våra värdesaker. Men vi gick på spännande marknader och fick prova himmelskt goda färsk frukt, åkte till utsiktsplatser och var allmänt nyfikna på allt vad Ecuador hade att erbjuda. En lördagmorgon klättrade vi upp för vulkanen Cotopaxi och kom till glaciärgränsen på 5100 meters höjd. Den låga syrehalten i luften och varje steg kändes som en mil men det var en otroligt häftig upplevelse när man väl var uppe. Vår chaufför meddelade oss innan att det är 60% risk för att vulkanen får utbrott och att man då har tio minuter på sig från första varningsljudet att ta sig ner till bussen, annars åker den utan en!

Mountainbiking, ziplining..

– Från Quito åkte jag ensam med buss till Baños, en äventyrsstad längre in i landet. Själva bussresan var minst sagt intressant. Begreppet busstationer verkade inte vara ett allmänt koncept i Ecuador och bussen stannade på motorvägar, farleder och mitt i städer för att hämta upp människor som vinkade till sig bussen. Hela tiden kom det ombord försäljare av olika slag som försökte sälja diverse produkter. Visserligen bra när man var sugen på lite chips och frukt!

Hur som helst, Baños är en typisk äventyrsstad med mängder av olika aktiviteter för den våghalsiga. Jag provade bland annat mountainbiking 21 kilometer längs vattenfall och där Anderna möter Amazonas samt ziplining. Fördelen när man reser själv är att man alltid träffar nya människor och även om man är självständig så är man sällan ensam. I början kan det vara lite nervöst men jag som alltid varit pratglad kom snabbt över nervositeten och lärde känna människor från hela världen.

Därefter tog jag mig med nattbuss till Montañita på Stilla Havskusten, som är

kusområde: förberedelser av mat till djuren eller städning av huset, för att sedan gå och mata djuren som var utspridda på ett stort område i djungeln. Även matlagning och reparation av gamla burar och stigar samt nya projekt stod på dagsschemat. Det fanns olika "rundor" med ett par djurburar på varje och varje runda tog minst en och en halv timme på grund av stora avstånd och svårtillgänglig väg där man skulle bära både hinkar med mat och vatten.

Sedan var det dags för lunch och på eftermiddagen var det gemensamt arbete med reparation av gamla burar och stigar, samt nya projekt som att bygga en ny stig eller trappa. Trots allt var det djungel, så reparation av en gammal bur innebar också giftspindlar, skorpioner och andra insekter.

Spännande som Indiana Jones-film

– Ibland tog familjen med oss ut på upptäcksfärd ut i djungeln, ungefär som på Indiana Jones-filmerna. Vi högg fram en väg med hjälp av en machete, tittade på färskas djurspår och familjen kunde klättra över 20 meter upp i ett träd för att ge oss lite exotisk frukt. Sällan har man smakat så god frukt, det fanns både bananer och papaya i mängder, men också ananas, drakfrukt eller andra exotiska frukter som inte ens har ett svenskt namn.

Mina processorer klarade utmaningarna

– Det som jag var mest orolig över var att mina processorer inte skulle klara av den höga luftfuktigheten och värmen, detta eftersom det inte fanns någon elektricitet vilket gjorde att jag inte kunde använda den elektriska avfuktaren. Men processorerna krånglade faktiskt inte en enda gång under hela Ecuadorvistelsen, vilket förvånade mig eftersom de ibland lagt av efter ett träningspass hemma i Sverige.

Mina tre veckor som jag spenderade på Sacha Yacu gick otroligt snabbt och till slut var det tyvärr dags att lämna djungeln. Det var ett tårfullt adjö och jag fick med mig er-

farenheter jag aldrig kommer att glömma. Det jag inte saknar var fågelspindlarna på rummet och att man alltid var tvungen att kolla efter skorpioner i sängen innan man skulle lägga sig.

Vidare till

Ecuadors enda barnsjukhus

– Efter djungeln var det dags att volontärarbeta på Ecuadors enda barnsjukhus som ligger i huvudstaden Quito, där barn från hela landet kommer för att få vård. Nästintill alla kommer från fattiga förhållanden och har inte råd med privat sjukvård. Det kunde vara allt från barn som fått infektioner från förorenat vatten, men också barn som varit illa i hemmet eller råkat ut för skjutskador från kriminalitet. Det var tufft men framförallt lärorikt, och det kändes bra att kunna förgylla barnens tillvaro på sjukhuset.

Barndomsdrömmen – Galapagos-öarna

– Sista veckan på min resa är en av de bästa veckorna i mitt liv eftersom jag då uppfyllde min barndomsdröm och åkte till Galapagosöarna, en ögrupp ute i Stilla Havet som är framförallt känt från att Charles Darwin och hans evolutionsteori. Jag åkte dit på en gruppresa med 15 andra ungdomar och en guide.

Redan när man landade på flygplatsen på ön San Cristobal kände man av att detta var något extra. Raka motsatsen till alla andra flygplatser, det kändes som en helt annan värld. Efter några minuters bussresa till hotellet hade vi redan sett fiskar, sjölejon, ett flertal olika arter fåglar och leguaner.

Vi åkte ut med båt till Kicker Rock, en klippformation ute i havet, för att snorkla bland fiskar och hajar. Det var första gången jag snorklade och jag var lite orolig när jag inte hör något när jag tar av min processorerna men jag informerade gruppen så alla var medvetna om det och det kändes mycket bättre. Vi använde oss av allmänt teckenspråk och gester man använder vid snorkling för olika rörelser för

olika djur och situationer. Det hela gick jättefint och var otroligt häftigt när man var bara några meter ifrån Hitta Nemo-fiskar och hajar.

Vi besökte totalt fem olika öar och man tog en "speedboat" mellan öarna och på en av resorna såg vi bland annat en Bride Whale. Vi åkte till kritvita Pirates of Caribbean-stränder och jag har aldrig kommit så nära djur- och naturlivet som på Galapagos. Tursamt nog är det hårda restriktioner på turism och man betalar höga avgifter för att komma in i nationalparken (hela ögruppen är en nationalpark) och när man åker mellan olika öar kollar de ens bagage och man är tvungen att tvätta sina skor för att man inte ska ta med organismer från en ö till en annan.

"Följ dina drömmar"

– Till sist var det dags att åka hem till Sverige. Lyckligtvis landade jag den nionde mars, bara några dagar innan Coronapandemin stängde ner all världens flygtrafik.

Men sammanfattningsvis vill jag bara säga att låt aldrig din hörselnedsättning eller CI begränsa dina möjligheter, snarare berika eftersom människor är alltid förstående och nyfikna. Det är jobbigt och segt när de krånglar, men så länge du har reservdelar och har kollat upp CI-kliniker i landet finns det inte så mycket mer du kan göra. När jag var i djungeln var jag inställd på att om de krånglar så får jag vara döv i tre veckor och det skulle fortfarande vara värt det. Bättre det än att inte följa sina drömmar. ●

Emil Sundstrand

"Processorerna krånglade faktiskt inte en enda gång under hela Ecuadorvistelsen"

→ ett litet samhälle för surfare med väldigt avslappnad stämning. Från ett regnigt och kallt Baños möttes jag av 35 graders värme och UV-faktor 14. Spanskalektionerna pågick på förmiddagen och på eftermiddagarna anordnade skolan grillkvällar på stranden, yoga och restaurangbesök. På vilodagen tog jag och några andra en buss och hoppade av ute i bushen eftersom det ryktades att Ecuadors bästa stränder skulle finnas efter lite vandring. Ryktet stämde mer än väl. Vi kom fram till stränder som var helt tomma på människor och med klarblått vatten.

Vidare ut i regnskogen

– Men nu var det äntligen dags för att bege mig ut till Sacha Yacu Animal Rescue Center, som ligger en timme ut i Amazonas från närmsta by. Efter en heldags resande med bussar och taxi kom jag fram till ett regnigt Amazonas. Det hela kändes så överkligt till en början, ungefär som regn-

skogen på Universeum i Göteborg. Runt om huset var det regnskog och det fanns både apor och papegojor.

Djurcentret drivs helt ideellt av en familj som tillhör ursprungsfolket i området och går runt finansiellt genom donationer och att volontärer från hela världen kommer dit och arbetar. Djurcentret är nästintill självförsörjande på mat och tar hand om flera olika arter av apor, fåglar, sköldpaddor, kattdjur och vildsvin. Orsakerna till att djuren hamnar där är många, det kan handla om före detta husdjur som varit illa på gatan eller djur som råkat ut för tjuvjakt. Målet för alla djur är att de förr eller senare kan återvända till det vilda.

Volontärarbete på ett djurcentra i Amazonas

– Dagarna gick till på följande vis. Klockan 08.00 skulle man vara redo och klar. Volontärerna delades då in i grupper, där varje grupp på förmiddagen hade ett fo-